

Lisztóczy László

„Szeretettel írom ide a nevem”

Válogatás könyvtáram egri vonatkozású dedikációiból

Szalay József, a szegedi rendőrkerület első főkapitánya, a híres könyvgyűjtő és író 1924-ben és 1925-ben *Ajánlással és kézírással ékes könyvek* címmel közleményt állított össze dedikált könyveiből a *Magyar Bibliofil Szemle* számára. 1924-ben megjelent két részlete különnyomatként is napvilágot látott a gyomai Kner Nyomda gondozásában. Ez a kiadvány a legkorábbi általam ismert előzménye az itt közzétett gyűjteménynek, mely egri vonatkozású könyveimből teszi közzé azokat, amelyeket Gárdonyi Géza, Remenyik Zsigmond és Kálnoky László látott el kézjeggyével. Az összeállítást néhány másoktól származó, de a felsorolt alkotóknak címzett vagy velük kapcsolatos dedikáció is gazdagítja.

A nyomtatott művekbe kézzel írt ajánlások feldolgozásának és közreadásának Szalay József kezdeményezése után is kevés a számon tartható hazai hagyománya. A műfaj újbóli fölfedezésében és népszerűsítésében úttörő szerepet játszott Szij Rezső, aki több könyvet is szerkesztett páratlanul gazdag könyvtárának legérdekesebb és legértékesebb dedikációiból, s hozzájárult néhány elméleti kérdés tisztázásához is. Balogh Ferentz 1992-ben Vésztőn tette közzé Sinka István ajánlásait: rámm ezek a dedikációk a reveláció erejével hatottak. Azt szemléltetik, hogy – túl a benne rejlő adatok esetleges fontosságán – a dedikáció is lehet művészi szépségű: a kötetben olvasható szövegek majd mindegyike miniatűr irodalmi remeklés. Sinka szinte a tökélyig fejlesztette a műfajt, mely közvetlen és el nem évülő kapcsolatot teremt író és olvasója között: dedikációinak epigrammatikus és metaforikus tömörsége mintát és mércét jelent. Elsősorban ennek a kötetnek a megjelenése keltette föl érdeklődésemet az „ajánlással és kézírással ékes könyvek” iránt, ösztönzött gyűjtésükre is.

Kézikönyveink csak elvétve, kivételszerűen iktatták az irodalomtudomány, a művelődéstörténet és a bibliológia lehetséges forrásai, tárgyalandó címszavai közé a dedikációt. Az új *Világirodalmi lexikon* 1970-ben megjelent első kötete az „ajánlás” fogalmát így határozta meg: „a mű egy-egy példányára kézírásban rájegyzett szerzői dedikáció. Tartalma, célzásai érdekes irodalomtörténeti adalékokat szolgáltathatnak. Az ily módon dedikált példánynak megnövekedett könyvgyűjtői értéke lehet.” (Az utóbbi megjegyzés súlyát és sokszor szomorú következményeit magam is tapasztaltam antikvárium böngészéseim során.)

A meghatározáshoz két megjegyzést szeretnék fűzni részben Szij Rezső fejtegetései, részben a saját megfigyeléseim alapján. Az egyik: nemcsak könyvet, hanem bármilyen nyomtatott terméket, például folyóiratot, röplapot, képeslapot, plakátot, kottát,

sőt hanglemezbtorítót és DVD-t is lehet és szokás dedikálni. Gyakori a fényképre írt ajánlás is, Jókai vagy Ady kézírással ékesített fotói például viszonylag gyakran fölbukkannak a könyvaukciókon. A másik: nemcsak a szerző dedikálhat egy-egy kiadványt, hanem mindenki, aki – Szíj Rezső szavaival – „létrejöttében közreműködött”, például a lektor, a kiadó, az illusztrátor, a szerkesztő, a tervező, a tipográfus. Közülük társ-szerzőként vagy aláíróként alkalomadtán többen is részt vesznek a dedikáció megformálásában. Előfordul, hogy a szerző halála után valamelyik közeli hozzátartozója – például özvegye vagy gyermeke – vállalkozik a dedikálásra. Olykor az a szöveg is figyelmet érdemel, amit az ajándékozó vagy a tulajdonos ír a könyvbe.

A dedikáció értékét nemcsak az szabja meg, hogy kitől származik, hanem az is, hogy kinek szól. Szerencsés esetben mindkét fél, a dedikáló és a címzett is megdobogtatja a szívünket. Ezért is becsesek például az itt közölt összeállításban Endrődi Sándor Gárdonyi Gézához, Gárdonyi Géza Borsodi Lászlóhoz, Sinka István Remenyik Zsigmondhoz, Remenyik Zsigmond Pátzay Pálhoz, Kálnoky László Apor Elemérhez és Nemes Nagy Ágneshez intézett szavai. Olykor a szerző postán küldi el művét dedikációval és levél kíséretében a legközelebbi hozzátartozóinak vagy barátainak: ajándék, ha a kísérő levél is megőrződik. Előfordul, hogy a dedikált könyvet a tulajdonos később újabb ajánlással továbbajándékozza, és ha ő is jeles, köztiszteletben álló személyiség, mintegy megkettőzi annak értékét. Az szintén növeli a mű rangját, ha lapjaira a szerzőn kívül egy-egy híres tulajdonos is beírja a nevét vagy megjegyzéseit.

A közreadásra a legnagyobb ösztönzést akkor kaptam, amikor észrevettem, hogy tanítványaim milyen lelkesedéssel és szeretettel fogadják, ha „szemléltetőeszközként” dedikált könyvet viszek magammal az órára. Az egyik osztályomban, amelyet az egri angolkisasszonyoknál tanítottam egy tanéven át, „dedikációfelelőst” is kijelöltem: az ő feladata volt az ajánlások fölolvása. (Nevére is emlékszem még: Juhász Petrának hívták.) A főiskolai irodalomtörténeti szemináriumokon olykor grafológiai és lélektani szempontokat is érintő beszélgetés alakult ki köztem és tanítványaim között, amikor például Babits Mihály, Kosztolányi Dezső, Tóth Árpád, Móricz Zsigmond, Tamási Áron, Radnóti Miklós, Weöres Sándor, Pilinszky János vagy Nagy László dedikált könyveit nézegettük. Elsősorban ezeknek az óráknak a résztvevőire és barátaimra, gyűjtőtársaimra gondoltam, amikor „*Ajánlom jó szívvel...*” (Dedikált könyveim könyve) címmel a könyvtáramat gazdagító ajánlások föltárására, rendszerezésére és közreadására vállalkoztam. A kötet a gyöngyösi Pallas Kiadó gondozásában jelent meg 2002-ben. Egyik fejezete a Heves megyei dedikációkat vette számba. Ennek Egerhez kapcsolódó, javított és bővített változata 2014-ben *A múlt idő mérlegén* (Kuriózumok Eger irodalmi örökségéből) című tanulmánygyűjteményemben is helyet kapott. Az itt közzétett összeállítást – példa- és jegyzetanyagát jelentősen gazdagítva – ez utóbbiból válogattam.

A három szerzőt születésük, a köteteket a megjelenés időrendje szerint sorolom

föl. Előfordul, hogy ugyanaz a könyv eltérő dedikációkkal kétszer is fölbukkan, ilyenkor – ha rendelkezésemre állt – az ajánlás keltezése szabta meg a sorrendet. A dedikációk sortagolását nem követem, írásmódjukon nem változtattam. Föltüntetem, hogy hol található az ajánlás, védőlapnak nevezve a kötéstáblát a könyvtesttel összekapcsoló papírlap szabadon mozgatható részét, előzéklapnak az utána következőt, amely általában a szerző nevét és a könyv címét is föltünteti. Többnyire rövidebb-hosszabb magyarázatot, kiegészítést is fűzök hozzájuk. Igyekeztem minden érintettől fölkatatni a legfontosabb adatokat, de fáradásom nem mindig járt sikerrel. Néhányuk emlékét részben vagy egészben a múlt idő homálya fedi.

A dedikációk forrásértéke vitathatatlan. Segítenek például fölterképezni az alkotók baráti és eszmetársi kötődéseit. Néha a könyv megjelenési idejének a pontosításához is hozzájárulnak: kelzésük olykor megelőzi a kiadvány címlapján vagy impresszumában föltüntetett évet. Ha a kötet év nélkül látott napvilágot, az ajánlás annak a megállapításához is támpontot adhat. Megesik, hogy ismeretlen álnevet, monogramot fejt meg, vagy azonosítja a szerzőt, ha a neve hiányzik a kiadványból. Alkalmadtán a pontos és hiteles szöveg megállapításához is segítséget nyújt: előfordul, hogy a szerző dedikálás közben a nyomda által elkövetett hibákat is kijavítja. Szerencsés esetben az író emberi gesztusaiba, értékrendjébe és műhelytitkaiba is betekintést ad.

I.

1. ENDRŐDI SÁNDOR: KURUCZ NÓTÁK (1700–1720). Budapest, 1897.

A védőlap hátoldalán:

Gárdonyi Gézának szíves emlékül Budapest 896 decz. 4. Endrődi Sándor

A dedikáció keltezése azt jelzi, hogy Endrődi Sándor (Veszprém, 1850 – Budapest, 1920) idézett kötete már a címlapon föltüntetett év beköszöntése előtt megjelent. Minden bizonnyal az elsők között dedikálta Gárdonyinak, amit megerősít az előszó keltezése is, mely mindössze két hónappal korábbi: 1896. október 6. Ez baráti viszonyt feltételez közöttük. Gárdonyi nagyon szerette ezeket a nosztalgikus hangvételű, fenségesen szomorú nótákat, melyek – a költő szavait idézem – „Rákóczi nemes alakjához, annyi ragyogó remény, tündöklő dicsőség s magasra törő álom sírjához” kalauzsolnak el.

Csupán emlékeztetőül idézem föl Gárdonyi Géza (Agárdpuszta, 1863 – Eger, 1922) egri kötődéseit. 1878 és 1882 között az érseki tanítóképzőben tanult. 1897-ben végleg Egerben telepedett le. Fő műve, az *Egri csillagok* a legnépszerűbb magyar regény, városunk jó hírnevének az egyik legnagyobb szószólója.

2. [Gárdonyi Géza] TANULÓK LAPJA. Szerkeszti: Gaal Mózes. Nyolczadik évfolyam. Budapest, 1901.

Az egybekötött évfolyam címlapján:

Berger Józsikának igaz szeretettel. Bp., 908. aug. 15. Gárdonyi Géza

3. GÁRDONYI GÉZA: AZ ÉN FALUM. Egy tanító följegyzései két kötetben. Második kiadás. Első kötet: Márciustól decemberig. Budapest, 1905.

A címlapon:

főtiszt. Vincze Alajos úrnak tisztelő tanítványa: Gárdonyi Géza

A címlap alján Gárdonyi Géza kézírásával:

A második kötet második kiadása még nem jelent meg. Az első kiadásban elfogyott.

Vincze Alajos (Pély, 1839 – Kápolna, 1919) Egerben végzett teológiát, 1863-ban szentelték pappá. 1868-ban Bartakovics érsek egri főszékesegyházi hitszónokká és a tanítóképző intézet tanárává nevezte ki. 1892 és 1898 között az intézet igazgatója volt. 1898-ban Kápolnára került plébánosnak. Irodalmi munkássága is jelentős.

4. GÁRDONYI GÉZA: A LÁTHATATLAN EMBER. Második kiadás. Budapest, 1907.

A címlapon:

Ihász Aladár barátomnak Gárdonyi Géza

A dedikáció címzettje, Ihász Aladár (1856–1919) újságíró, költő és lapszerkesztő Szegeden született, jogi tanulmányai elvégzése után Kiskunfélegyházán volt ügyvéd, 1896-tól Budapesten a *Magyarország* helyettes szerkesztője.

5. GÁRDONYI GÉZA: EGRI CSILLAGOK (Bornemissza Gergely élete) I–II. Harmadik kiadás. Budapest, 1909.

Az I. kötet címlapján:

Frinth József dr. orvos barátomnak Gárdonyi Géza

A címzett a gyöngyösi kórház orvosa, 1912 és 1937 között igazgatója volt. A következő Gárdonyi-dedikációban szereplő Borsodi-Frindt László testvéröccse. (Vezetéknevüket mindketten Frindtnek írták.)

6. GÁRDONYI GÉZA: SZUNYOGHY MIATYÁNKJA. Budapest, 1916.

A címlapon:

Borsodi-Frinth László barátomnak Gárdonyi Géza

Borsodi – eredeti nevén: Frindt – László (Szilvásvárad, 1860 – Eger, 1946) 1882-ben Gárdonyi Gézával együtt szerzett oklevelet az egri tanítóképzőben. Ezt követően Tarnaleleszen, Felnémeten, Kisfüzesen és Ivádon tanított. 1909-ben az Egri Állami Iskola igazgatója lett. Itt új és intenzív szakasza kezdődött annak a

barátságunknak, amely az érseki tanítóképzőben szövődött közte és Gárdonyi között. Megmegeklátogatta egykori évfolyamtársát, aki akkor már népszerűsége csúcsára ért. Barátságunkat dokumentálja az idézett dedikáció is.

Negyvenhárom esztendei szolgálat után, 1920-ban vonult nyugdíjba. Ekkor feleségével együtt orvos öccséhez – az előző dedikáció címzettjéhez – költözött Gyöngyösre. Gárdonyival új állomáshelyén is kapcsolatban maradt, a Gárdonyi-ház több hozzá írt levelét őrzí. Testvére 1937-ben bekövetkezett halála után visszatért Egerbe.

Művei közül maradandó *Az emmi soróónk* című, 1926-ban megjelent palóc anekdotakötete és vadászbeszéléseinek *Őszi napsütésben* címmel 1929-ben közzétett gyűjteménye.

7. GÁRDONYI GÉZA: ARANY, TÖMJÉN, MIRHA. *Legendák, evangéliumi álmok.* Budapest, 1924.

A címlapon:

Jets Gyula dr. barátomnak Gárdonyi József. Bpest, 924. nov. 15.

Az ajánlást Gárdonyi Géza fia (Szeged, 1891 – Budapest, 1948) – *Az élő Gárdonyi* és több más mű szerzője, *A láthatatlan ember* németre fordítója – budapesti ügyvéd barátjának címezte. Az ügyvéd már ifjú korában is rajongott Gárdonyi Gézáért. Az egyik könyvaukcion föltűnt egy, az 1910-es évek közepén megjelent Gárdonyi-mű, amelyet az *Egri csillagok* írója neki dedikált.

8. SZABOLCSKA LÁSZLÓ: GÁRDONYI GÉZA ÉLETE ÉS KÖLTÉSZETE. *Tanulmány.* Temesvár, 1925. (A borítón: 1926.)

Az előzéklapon:

Korondy Babuskának küldi ezt a könyvet, sok szeretettel és meleg szívvel, Temesvárt, 1926 karácsonyán, szerető bátyja: Dr. Szabolcska László

A szerző édesapja, Szabolcska Mihály költő, református lelkész (Tiszakürt, 1861 – Temesvár, 1930) Gárdonyi Géza baráti köréhez tartozott.

Szabolcska László (Marosfelfalu, 1897 – Budapest, 1957) református lelkész, irodalomtörténész, egyházi író középiskoláit Temesváron végezte, majd Kolozsvárt, Debrecenben és Budapesten folytatott református teológiai tanulmányokat. Budapesten szerzett bölcsészdoktori diplomát. Hosszabb angliai tanulmányútját követően, 1923-tól Temesváron másodlelkész, édesapja nyugdíjba vonulása után, 1928-tól parókus lelkész, 1931-től esperes. 1935-ben Magyarországra költözött, és haláláig a Budahegyvidéki Református Egyházközség lelkipásztora volt. 1929-től a temesvári Arany János Társaság elnöke. Itt idézett monográfiája az első megjelent könyve. 1943-ban apósával, Ravasz Lászlóval közösen megírta édesapja életrajzát is.

II.

1. REMENYIK ZSIGMOND: BŰNTUDAT (Egy Goethe idézet margójára). Budapest, é. n. [1937.]

A címlapon:

Csathó Kálmánnak, baráti öleléssel, nagyrabecsüléssel Remenyik Zsigmond. 944. október hó, Bp.

Remenyik Zsigmond (Dormánd, 1900 – Budapest, 1962) anyai ágon egri családból származott. Gyermekkorát nagyrészt az egri nagymamánál töltötte, itt végezte elemi iskolai és – a cisztereknekél – gimnáziumi tanulmányait. *Sarjadó fű* címmel 1938-ban szociográfiája jelent meg Egerről.

A korszak jeles írója, Csathó Kálmán (Budapest, 1881 – Budapest, 1964) – ezt a további dedikációk is szemléltetik – baráti köréhez tartozott.

2. REMENYIK ZSIGMOND: ÉSZAKI SZÉL. Budapest, 1947.

Az előzéklapon:

Pátzay Pálnak, nagyrabecsüléssel, barátsággal Remenyik Zsigmond

A címzett természetesen a kétszeres Kossuth-díjas szobrász- és éremművész, a Magyar Népköztársaság kiváló művésze, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, Pátzay Pál (Kapuvár, 1896 – Budapest, 1979).

3. REMENYIK ZSIGMOND: POR ÉS HAMU. Korrajz és vallomás. Budapest, 1955.

A címlap után található fénykép hátoldalán:

Csathó Kálmánnak, őszinte szeretettel, öleléssel, baráti ragaszkodással Remenyik Zsigmond. 955. december hó, Bp.

4. REMENYIK ZSIGMOND: POR ÉS HAMU. Korrajz és vallomás. Budapest, 1955.

A címlap után található fénykép hátoldalán:

Tompa Kálmánnak, öleléssel, köszönettel, köszönettel! Remenyik Zsigmond. 957 április hó, Bp.

Tompa Kálmán (Székelyudvarhely, 1897 – Budapest, 1978) budapesti orvos és műgyűjtő így vallott pályája végéhez közeledve: „Életem legnagyobb érzése és büszkesége, hogy több száz magyar író és művész barátja, orvosa lehettem.” Főként modern magyar képeket, népművészeti tárgyakat és könyveket gyűjtött. Négy száz darabból álló festmény- és szoborkollekciója 1967-ben a pécsi Modern Magyar Képtárba került.

A dedikáció azt tanúsítja, hogy betege és barátja volt Remenyik Zsigmond is.

5. REMENYIK ZSIGMOND: VÁNDORLÁSOK KÖNYVE. Példázat és kaland. Budapest, 1956.

Az előzéklapon:

Csathó Kálmánnak, réges-régi tisztelettel és nem kevésbé régi barátsággal, hűséggel és öleléssel: Remenyik Zsigmond. 957. január hó, Bp.

6. REMENYIK ZSIGMOND: ŐSÖK ÉS UTÓDOK. Krónika. Budapest, 1957.

Az előzéklapon:

Csathó Kálmánnak, igaz, jó barátsággal, szívem minden melegével, öleléssel: R. Zsiga. 957 május hó, Bp.

7. REMENYIK ZSIGMOND: PERNAMBUCÓI ÉJSZAKA. Három kisregény. Budapest, 1958.

Az előzéklapon:

Csathó Kálmánnak, baráti hűséggel, öleléssel R. Zsiga. 958 október hó, Bp.

8. REMENYIK ZSIGMOND: PERNAMBUCÓI ÉJSZAKA. Három kisregény. Budapest, 1958.

Az előzéklapon:

Tompa Kálmánnak, a drága jó barátunk, öleléssel R. Zsiga. 958 október hó, Bp.

9. REMENYIK ZSIGMOND: EBBŐL EGY SZÓ SEM IGAZ. Arckép és történet. Budapest, 1958.

Az előzéklapon:

Csathó Kálmánnak baráti hűséggel, öleléssel R. Zsiga. 959 január hó, Bp.

10. REMENYIK ZSIGMOND: ŐSERDŐ – VÉSZ ÉS KALAND. Életrajz és regény. Budapest, 1960.

Az előzéklapon:

Vattay Elemérnek, köszönettel, baráti öleléssel R. Zsiga 960 augusztus hó, Bp.

Vattay Elemér (Szolnok, 1931 – Budapest, 2012) kiváló, közismert fotóművész volt, aki előszeretettel fényképezte a magyar írókat. Barátság fűzte többek között Kassák Lajoshoz, Kondor Bélához és Pilinszky Jánoshoz. A fényképezések alatt kitette a magnót az asztalra, és rögzítette az írókkal, művészekkel folytatott beszélgetéseit. Ezeket később átadta a Petőfi Irodalmi Múzeumnak. Gyűjtötte híres kortársai és barátai kéziratait. Sokszor a fotókért is kéziratot kért, amelyeket bekereteztetett, és kitett a falra.

Modelljei és barátai közé tartozott Remenyik Zsigmond is.

11. SINKA ISTVÁN: HONTALANOK ÚTJÁN. Budapest: a Magyar Élet kiadása. 1943.

A címlapon:

Remenyik Zsigának szeretettel írom ide a nevem, mint olyan ember, ki szeretni tud és ölelni akar... B-pest, 1954 márc. hó Sinka István

A címlap alján:

A kiadó is hosszú évek múlva szeretettel: Püski Sándor. Bp., 1985. okt. 11.

Ezt a kötetet a kettős dedikáció különösen becessé teszi. Remenyik Zsigmond Szilvia nevű lánya adta ajándékba egy ismeretlen személynek, aki az előzéklap hátoldalára odaírta: „Kaptam Remenyik Sz.-tól: 85. aug. 27”. Nemsokára ő dedikáltatta a könyvet a kiadóval, Püski Sándorral.

12. E. Nagy Sándor: Remenyik Zsigmond. Budapest, 1973.

Az előzéklapon:

Lisztóczy Lacinak ajánlom baráti szeretettel Nagy Sanyi 1983. II. 28-án.

Az Akadémiai Kiadó *Kortársaink* című sorozatában megjelent kötet az első monográfia a kiváló egri kötődésű íróról. Szerzője, dr. Nagy Sándor – írói nevén: E. Nagy Sándor – Egerben született 1936-ban. Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányait szülővárosában végezte. 1958-ban az egri főiskolán magyar–orosz szakos általános iskolai, a következő évben a budapesti tudományegyetemen középiskolai tanári diplomát szerzett. Pályáját a főiskola gyakorlóiskolájában kezdte, innen 1960 szeptemberében az Idegen Nyelvi Lektorátusra került. 1963-tól az Irodalomtudományi Tanszék oktatója volt nyugdíjazásáig, 1996-ig, óraadóként 2005-ig. 1972 és 1980 között, majd 1990-től 1995-ig ő vezette a tanszéket. Remenyik Zsigmondról írt értekezésével 1984-ben kandidátusi címet szerzett. Kutatási eredményeit *Eszmék és formák Remenyik Zsigmond írói világában* című monográfiájában összegezte, mely 1988-ban jelent meg a budapesti Magvető Könyvkiadó gondozásában. Bródy Sándor és Gárdonyi Géza életművének a kutatásában is maradandót alkotott.

III.

1. KÁLNOKY LÁSZLÓ: AZ ÁRNYAK KERTJE. Versek. Budapest: a Magyar Élet kiadása, é. n. [1939.]

Az előzéklapon:

Plätz Rudolfnak mély tisztelettel Kálnoky László

Kálnoky László (Eger, 1912 – Budakeszi, 1985) városunk irodalmi múltjának egyik legnagyobb büszkesége. Édesapja 1939 és 1944 között Eger polgármestere volt. Szülővárosában szerzett jogi diplomát 1930 és 1935 között. Itt kezdte költői pályáját is,

idézett első verseskötete egri éveiben jelent meg. 1941-ben költözött Budapestre. Kötetnyi verse tanúsítja, hogy szülővárosához élete végéig hű maradt.

Plätz Rudolf vezetésével alakult meg a Vajda János Társaság (1926–1952), melynek tagjai névadójukat tekintették példaképüknek, szellemi vezérüknek. Olyan költők, írók, művészek beszerzésére törekedtek, akik a politikamentes irodalmat képviselték és népszerűsítették. Könyvkiadói tevékenységet folytattak, továbbá kortárs írók műveinek bemutatására irodalmi esteket, előadássorozatokat, neves írók, költők és művészek tiszteletére emléküléseket szerveztek. Vendégül látták például Cs. Szabó Lászlót, Németh Lászlót, Schöpflin Aladárt, Sík Sándort, Szerb Antalt és Weöres Sándort. Az irodalmi egyesület elnöki tisztét megalakulásától 1931-ig Plätz Rudolf töltötte be.

2. [Kálnoky László] ALPHONSE DAUDET: TARASCONI TARTARIN – TARTARIN AZ ALPOKBAN. Kálnoky László fordítása. Budapest: Ifjúsági Könyvkiadó, 1954.

A címlapon:

Lakatos Istvánnak szeretettel. 1956. május 5. Kálnoky László

A dedikáció címzettje Lakatos István Kossuth-díjas költő, író, műfordító és szerkesztő (Bicske, 1927 – Budapest, 2002), aki a címlapra a kötet megjelenésének évszámával együtt odaírta a nevét is, de csak két esztendő múlva dedikáltatta. Az impresszum további kiválóságokat is fölvonultat: Ferenczy Béni készítette az illusztrációkat, a képszerkesztő Tevan Andor, a szöveghűséget Csanak Dóra ellenőrizte, a felelős szerkesztő Kormos István. Ők a Rákosi-diktatúra éveiben – Kálnoky Lászlóval együtt – az Ifjúsági Könyvkiadónál találtak megértésre és támogatásra.

3. KÁLNOKY LÁSZLÓ: ÉVGYŰRŰK. Műfordítások. Budapest, 1967.

Az előzéklapon:

Ágnesnek és Balázsnak sok szeretettel. 1967. szeptember 16. Laci

A dedikáció a Baumgarten-, József Attila- és Kossuth-díjas költőnek, műfordítónak és esszéírónak, Nemes Nagy Ágnesnek (Budapest, 1922 – Budapest, 1991) és férjének, a Széchenyi-díjas írónak, kritikusnak, műfordítónak és szerkesztőnek, Lengyel Balázsnak (Budapest, 1918 – Budapest, 2007) szól.

4. KÁLNOKY LÁSZLÓ: VIRÁGZÓ TÜZEK. Versek a szerelemről. Műfordítások. Budapest, 1970.

Az előzéklapon:

Elemérnek sok szeretettel 1970. február 6. Laci

A dedikációt felfedezőjének, mesterének, Apor Elemérnek címezte a fordító.

Apor – eredeti nevén: Kapor – Elemér (Rimaszombat, 1907 – Eger, 2000) költő,

író, újságíró és szerkesztő, Eger XX. századi irodalmának egyik legjelentősebb és legvonzóbb alakja. 1923-ban a ciszterci gimnáziumban érettségizett. 1929-től az *Eger* című napilap munkatársa, 1933-tól felelős szerkesztője. 1935-ben jelent meg első verseskötete *Mindenki nagynak születik* címmel. A felszabadulás után volt segédmunkás, pénzbeszedő, adminisztrátor, 1956 után két éven át munkanélküli, majd könyvelő, előadó és anyaggazdálkodó. Ötvenhárom évi csönd után látott napvilágot válogatott verseinek itt idézett gyűjteménye. Megjelenése elsősorban Kálnoky László pártfogásának köszönhető, a kötetástábla hátoldalán és az előzéklapon az ő *Adósság* című, „A hetvenöt éves Apor Elemérnek” ajánlott verse olvasható. Összegyűjtött verseit *Pont a semmi falán* címmel a miskolci Felsőmagyarország Kiadó tette közzé 1996-ban.

5. KÁLNOKY LÁSZLÓ: LETÉPETT ÁLARCOK. Válogatott versek. Budapest, 1972.

Az előzéklapon:

Sanyinak sok szeretettel. 1972. március 25. Laci

6. KÁLNOKY LÁSZLÓ: SZERENÁD. Versek a szerelemlről. Műfordítások. Budapest, 1974.

Az előzéklapon:

Mártának és Zoltinak, egyetlen igazi rokonaimnak sok szeretettel. 1977. június 4. Laci

A dedikációt Kállay Zoltánnak és feleségének címezte a költő. Kállay Zoltán anyai ágon Kálnoky László unokatestvére volt.

7. KÁLNOKY LÁSZLÓ: FARSANG UTÓJÁN. Budapest, 1977.

Az előzéklapon:

Ferinek egy régi „jamboree” emlékére, lord Baden Powell pártfogoltjának, Birkenhead fő szeladonjának 1980 szeptember Laci

Kálnoky László részt vett az 1929-es angliai cserkész dzsemborin, melyet Birkenhead városában rendeztek meg.

8. KÁLNOKY LÁSZLÓ: FARSANG UTÓJÁN. Budapest, 1977.

Az előzéklapon:

Zóbel Andornak szeretettel 1980 október 14. Kálnoky László

A címzett minden bizonnyal az anarcsi Czóbel-család sarja, amelynek a felmenői közt találjuk Orczy Lőrincet, és amelyből Czóbel Minka származott. Csupán annyit sikerült kinyomozni róla, hogy tüzértisztként harcolt az II. világháborúban.

9. KÁLNOKY LÁSZLÓ: DÉLTENGER. Versfordítások. Budapest, 1978.

Az előzéklapon:

Mártának és Zoltinak sok szeretettel. 1978. dec. 7. Laci

Újabb ajánlás Kállay Zoltánnak és feleségének.

10. KÁLNOKY LÁSZLÓ: A GYÓGYULÁS HEGYÉN. Budapest, 1983.

Az előzéklapon:

Mariannak és Lacinak sok szeretettel. 1984. május 10. Kálnoky László

A könyvritkaság a költő hetvenedik születésnapjára jelent meg Filippinyi Éva szerkesztésében, Szántó Tibor tipográfiai terve alapján. A szedést és a nyomtatást társadalmi munkában a kecskeméti Petőfi Nyomda dolgozói végezték. Mindössze 350 számozott példányban jelent meg, könyvárusi forgalomba nem került. Ez a 106. számú példány.

11. KÁLNOKY LÁSZLÓ: MÁZSÁKAT GÖRGETVE. Elbeszélő költemények – – fordításában. Budapest, 1985.

Az előzéklapon:

Vészi Bandinak sok szeretettel. 1985. április 30. Kálnoky László

A kötetet Vészi Endre, a jeles költő, író és újságíró (Budapest, 1916 – Budapest, 1987) lányának, Vészi Ágnesnek az ex librise díszíti.